

Když je nouze nejvyšší, Boží pomoc nejbližší!

Když je nouze nejvyšší, je Boží pomoc nejbližší! Tato slova jsou již od pradávna známa na zemi. Z mnohých lidských úst vycházejí jako slova útěchy, ale žel často jen bezmyšlenkovitě, jen aby se tím něco řeklo při starostech, jež druhého skličují.

Tato krásná slova, skrývající v sobě jakýsi **přislib**, stala se prázdnou frází společenské zdvořilosti.

Kdo však nechce jmenovati Boha – a takových lidí je mnoho, poněvadž jim v tom brání tisícero důvodů – ten řekne místo toho: po dešti svítí opět slunce! Jiní snad užijí ještě jiných pořekadel, která mají tentýž smysl; je jich velmi mnoho.

A přece ani jedno z nich nemá v sobě onu hlubokou vážnost a také sílu jako slova:

Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší!

Každý člověk, který na tato slova myslí v těžkých strastech, vycítí povzbuzující sílu, která tryská z těchto slov. Je v nich cosi zvláštního, co není dáno žádnému jinému způsobu útěchy. Předstupuje před vás jako vítězný hrdina a vy to cítíte, aniž byste si dovedli ujasnit, co jest schopno vyvolati uklidnění.

Kdo však žije podle Poselství, ten zná moc slova, zachvívá-li se v zákoně stvoření. V tom spočívá tajemství tohoto působení. Tato zmíněná věta jest zapojena na záchvěvy Světla a

zprostředkuje proto sílu, která nás musí překvapit, **dopadne-li na dobrou půdu.**

Ale vždy jest tu nezbytná základní podmínka, jako při všem: půda musí být k tomu připravena! V těžkých souženích často však bývá připravena rozechvěním. Tak mohou tato slova sklenouti most pro pomoc ze síly Stvořitelovy, která jest připravena pro každého tvora, poněvadž proudí celým stvořením. Tvor potřebuje jen s důvěrou vzhlednouti ke svému Pánu, neboť důvěra tvoří vždy tu nejlepší cestu pro pomoc z jeho síly.

Postup při použití této věty je následující: slova „když je nouze nejvyšší, je pomoc Boží nejbližší“ **probouzejí důvěru v lidi, kteří věří v Boha.** Tím tvoří tato slova most, neboť důvěra, která jimi vznikla, stoupá vzhůru jako prosba, jako modlitba, poněvadž je procítěna lidským duchem. Při tom se otevírá duch nové síle, která opět tryská z něj k oněm místům, která ho těžce skličují.

Tak tato místa, ve zlé vůli doléhající, přicházejí do paprsků Světla, které zlo přemohou.

Kde však člověk nevěří v Boží pomoc, tam také nemůže těmito slovy vzniknouti **ona** důvěra, která jest nutná pro vpuštění svaté síly Světla a nemůže býti proto vedena na ono místo, jež je příčinou utrpení.

Nemyslete si ale při tom, že sílu Světla, která vás zasahuje, máte vésti dále sobeckými, nenávisnými myšlenkami a plány na zničení. To by byly nečisté kanály, kterými síla Světla nemůže proudit bez zakalení.

A každé zakalení přináší oslabení. Tím byste tedy zeslabili účinek pomoci, vám poskytnuté. Jen tehdy, když jste schopni s **čistou** důvěrou v Boha přijmouti sílu, která prosí Boha o pomoc a přenechává to Jeho moudrosti, jakým způsobem chce pomoci, **pak** je to správné a možné, abyste použili té nezkalené síly k odvrácení a zažehnání zla.

Nepotřebujete a také nesmíte při tom chovati vlastní myšlenky, jakým způsobem a formou se to má stát! Vyčkávejte v klidné důvěře.

Vaše utrpení samo již ukáže síle cestu! A tak se musí také ten nejtěžší žal na konec od vás odvrátit, aniž byste se při tom sami znovu obtížili myšlenkami nepromyšleného hněvu nebo nenávisti.

A proto jako výstraha je vám dáno také slovo: **má** jest pomsta a **já** dám odplatu! Má vám to být poukazem na to, abyste se chovali **tak**, jak je to chtěno vůlí Boží a tím i zákony stvoření, aby vám pak síla Světla skutečně mohla pomoci! Vždyť musíte utvořiti pro ni průchod!

Kamkoliv se podíváte, všude vidíte kolem sebe pomoc, jste jí zahalení, takže **chcete-li** ji vidět, nemůžete vůbec padnouti. A vidět, to znamená „vědět“, můžete jen znalostí zákonů Božích ve stvoření, které nesou vůli, jež vám pomáhá, kdykoliv se ocitnete v nouzi a neuzavíráte-li se sami této pomocné síle!

Přijde brzy doba, kdy rozechvěni budete stát před velikostí Boží a jeho láskou, která spočívá v jeho vůli a skrze ni působí!

Pak byste si přáli žalem zahynout, když poznáte svoje viny

a vše, co jste promeškali, vy, kteří jste nejen všechny tyto pomoci od sebe odhodili, ale chtěli se nad ně povznést v domýšlivosti, která vždy vychází z malosti; neboť velikost nezná domýšlivost, poněvadž tato vůbec nepotřebuje být ještě domýšlivou.

Proto jest domýšlivost vždy znamením vnitřní malosti a výrazem vědomí, že malost potřebuje domýšlivost, aby se **zdála** trochu větší, než jakou vpravdě **jest!** Právě ono vědomí vlastní malosti jest nejlepší potravou pro domýšlivost.

Vy lidé jste ve skutečnosti chráněni svým Tvůrcem **tak**, aby se vám nemohlo nic stát. Jste vedeni tak, že vás nemůže z pravé cesty vyšinout nic, jestliže vy **sami** nechcete!

A přesto jste klesli tak hluboko a odvrátili jste se od Světla. Co ve vší prostotě bylo nemožné, to jste si dovolili a lehkomyslnou ješitností vynutili: zbloudění z pravé cesty, která vedla naprosto přímým směrem vzhůru!

Chtěli jste do bahna a vaše svobodná vůle srážela vás dolů a vždy hlouběji – právě ta svobodná vůle, která vás měla v touze po Světle pozvednouti vzhůru.

Dnes ještě neznáte celou tíži své viny! Ona však tisícero násobně pozvedne se proti vám se všech stran a zřítí se na vás, jak to ani jinak nebylo lze očekávat.

Nyní vždy rychleji budou odhrnovány husté závoje, neboť máte **poznávat** i anebo zahynouti, nedáte-li přednost tomu, abyste použili všech svých sil a připnuli se prosebně na poslední pomoc, jsouce odhodláni započítí úplně nový život, státi se novými lidmi, kteří se pokorně snaží poznati velikost Boha ve

stvoření, službou svaté vůli ho ctít a tak stoupati vzhůru do světlých výšin.

Tím znenáhla zvednete s sebou i své okolí a v čistotě krásy budete usilovat o zdokonalení, které jako výraz podstaty vašeho ducha spočívá ve vzrůstu a rozkvětu jeho zralosti.

Ano, vám je nutně třeba pomoci! Všem, bez výjimky. A proto zvláště dnes volám k vám ještě jednou, že až bude nouze nejvyšší, je vám pomoc Boží také nejbližší! Ale vy musíte připravit v sobě půdu pro pomoc, která by byla schopna přijmouti to, co k vám ze Světla přichází, jak je to podmíněno při všem!

Nebudte lehkovážní v důvěře v Boha a nebudte povrchní ve víře; neboť může vám býti pomoženo jen **tehdy**, je-li tato vaše důvěra silná a pevná.

A vy, nositelé kříže, vám budiž ještě jednou řečeno: Jakmile musíte trpět protivenstvím, jež vám temnoty hodlají způsobit, nepřipusťte k sobě v nouzi nenávistných myšlenek, ale osvobodte se od nich a hleďte s důvěrou vzhůru ke Světlu, k Bohu, který vás nikdy neopustí a který vám **v každé** nouzi může pomoci!

Pak se vám dostane pomoci, jež vás překvapí a jež se lidem jeví jako zázrak; neboť Bůh zjeví pak svou svatou vůli citelně a viditelně všem lidem, kteří ho v pomoci **chtějí** vidět! Bude mluvit svou všemohoucností!

Pomněte však, že si při tom nesmíte zahrávat! Syn Boží, Ježíš, nespádl také například se střechy jen proto, aby tím lidem ukázal, jak ho Bůh ochraňuje! To si vezměte za vzor a jako výstrahu!

Jak často křížíte plány Světla svou nepromyšleností a povrchností, vsunováním tak mnohého chybného vlastního chtění a novými chybami, kterých se stále dopouštíte.

Potom křičíte, když vás zasáhnou následky toho a voláte Boha, aby vám pomohl! A přece sami jste jednali proti jeho vůli, jelikož jste se ještě sami dostatečně do ní nepohroužili a nedbáte ještě dost opravdově volání, pokynů a napomínání z duchovní říše. A přece vám byly poskytnuty v bohaté hojnosti.

Již samo doslovné následování duchovních výstrah mělo by dostačit, abyste byli ušetřeni polovice, ba mnohem více starostí a strastí.

Vaším úkolem je, abyste ve všem pozemském jednali jen **tak**, aby nebyla temnotám již poskytována možnost vás pozemsky napadat!

Zejména své řeči, ba i psaní brali jste příliš na lehkou váhu!

Čiňte proto zde rozdí! Jak často jsem poukazoval na to, že i to nejlepší chtění způsobilo již mnoho těžkých škod, řídil-li se člověk při tom výhradně **svými** vlastními myšlenkami.

Jestliže se domníváte, že mnohé z toho nešlo ani jinak, tu se velmi mýlíte; nesmíte se domnívat, že Pán by nenalezl jiné cesty než tu, kterou vy byste vymyslili! A **to** je to, co vám dosud schází: vroucí, dětské prosby!

Myslíte si, chcete-li sloužit Bohu, že mu musí být vhod také všechny cesty, kterými **vy** jdete. Jest to jen nesprávný **požadavek** a nemá s důvěrou v Boha nic společného.

Učte se vroucně modlit! Potřebujete-li nějakého řešení, pak se vám zcela určitě v nějaké formě dostaví. Ale **napřed** prostě, aby vám bylo dáno jednati **správně** dříve, než s tím započnete, a neproste o dobrý zdar, jestliže jste již započali podle svého!

Každý z vás má silné vedení z Grálu, k němu obračejte své **prosby**, aby vám pomohlo! Ale to se stává zřídka, poněvadž se domníváte o svém vedení, že slouží právě tak jako vy, a proto že vám ve službě **musí** pomáhat!

Vzpomínejte na ně také často s **vděčností**, podaří-li se vám nějaké dílo, v jehož dokončení jste sami nedoufali.

Zahloubajte se jednou vážně a otažte se bez příkras a bez okolků svého ducha, jak to s tou věcí vypadá! Jak mnohý z vás musí zahanbeně vzpomenout na to, co proměškal.

Ve všech knihách, které jste směli poznat a jež vám podávají zprávy ze zavátých dob, je vám přece ukázáno jasně a zřetelně, jak měli žít lidé, kteří byli Světle povoláni a jak museli při tom jednat, aby dosáhli úspěchu.

Účel, že vám to všechno smělo být dáno již nyní, nespočívá jen v tom, aby vaše vědění bylo nyní obohaceno, nýbrž aby vašemu duchu byla opět ukázána cesta, po níž musí jít, má-li postupně dosáhnouti poznání.

V prožití vašem i jiných lidí bude vám ukázáno, co vám zvěstuje Poselství a co od vás požaduje.

Ale především nezapomeňte nikdy, že temno vždycky živí nenávist proti Světlu a čeká jenom na příležitost, aby mu mohlo škodit, že téměř vyhledává možnosti, nejde-li to jinak, ať již

nepromyšlenou lží a pomluvou nebo i falešným svědectvím. Temnotám, tak jako jejich nástrojům a dobrovolným pomocníkům jest všechno dobré, jen když mohou Světlo v jeho pronikání zdržovat.

Z tohoto důvodu musíte býti dvojnásob bdělí a hledět zabránit všemu, z čeho by mohl býti dovedně utvořen falešný obraz.

A tam, kde jste i přesto utlačováni, tam vzpomeňte slov: že je vám Boží pomoc nejbližší, ukáže-li se nouze být nejvyšší.

Slova však neplatí pro všechny lidi jako zaslíbení, kterým jsou, neboť nesmíme při tom myslet jednostranně, chtějíce jen přijímat, jak to lidé ve většině případů činí, nýbrž tato slova kladou také **podmínku!**

Je v nich zmínka o **Bohu** a to předpokládá, že platí **těm** lidem, kteří věří v Boha a jeho pomoc, v jeho moc. Člověk, který Boha zapírá, vylučuje se z této pomoci ze Světla!

Pozorujte jen jedenkrát zákonitost, která se v průběhu projevuje. Není to těžké zřetelně ji poznat.

Kdo skutečně správným způsobem věří v Boha a v jeho všesvatou vůli, ten nebude také úmyslně rouhavě jednat **proti Božím zákonům**. Tím zůstává mu cesta pro Boží pomoc vždy otevřena!

Ocitne-li se v nesnázi, pak leží příčina toho jen v **lidském** díle nebo v lidských názorech, které se vždy **nezachvívají** ve vůli Boží, nýbrž vznikají lidsky-sobeckou vypočítavostí.

Narazí-li na **tyto** překážky, není mu pomoc Boží odřeknuta.

Je často veliký rozdíl mezi tím, co se z lidského hlediska podle lidských zákonů označuje za vinu a tím, co je skutečnou vinou před svatými Božími zákony.

Zvratné působení ve stvoření nenechá se při tom ošálit, a neřídí se podle doslovného znění **pozemských** zákonů, nýbrž působí v záchvěvech Boží vůle úplně samostatně.

Jakmile se některý pozemský zákonodárce při vypracovávání pozemských zákonů neřídí přesně a pečlivě podle toho, zda jeho zákony skutečně odpovídají **vůli Boží**, v níž by se zachvívaly, aniž se od ní odchýlily, pak každé působení tohoto zákona dolehne na něj těžce a drží ho pevně i tehdy, když je toho mínění, že tenkrát to nebylo na zemi vůbec možné jinak udělat.

Zasáhne také všechny ty, kteří jednajíce podle zákonů jiné utiskují nebo poškozují.

To všechno je přece tak prosté a jasné, že vlastně by o tom nemuselo být vůbec hovořeno; neboť lidé to vidí opět a opět v dějinách světa, dbají-li jen toho. Mohou v tom nalézt rychlý vzestup jednotlivců, ba i celých národů, kteří byli zdánlivě vysoko a prudkým pádem museli zahynout!

To byl pak vždycky projev zvratného působení **nesprávného** jednání a různých rozhodnutí, která nebyla v souzvuku se svatou vůlí Boží, která je pevná a nezměnitelná.

Kdo však se snaží odvodit vypracování pozemských zákonů z vůle Boží, ten buduje na **pevné půdě** a jeho dílo také obstojí v požehnání a míru, který přinese všem lidem, kteří se musí podle

těchto zákonů řídit.

Ve výsledku není žádného rozdílu, lhostejno, jedná-li se v průběhu o jednotlivé lidi, kteří se snaží stanovit pro sebe svým vlastním rozhodnutím zcela přesné směrnice, nebo platí-li dočasně pro celé národy, vydané vládami, které mají ve svých rukách osud nějakého národa: každé rozhodnutí musí být pevně zakotveno ve vůli Boží, má-li z něho vzejít požehnání!

Ustanovení nesmí vycházeti z vlastního chtění nějakého člověka, lhostejno, jaké cíle při tom sleduje. Jeho myšlenky musí být ve vůli Boží, **neboť jedině Bůh sám jest pravým vládcem nade vším!**

Každý člověk je na něm závislý, ať je to král anebo žebrák. Ochrana, pomoc a požehnání jest při něm jen tehdy, řídí-li se podle **vůle Boží** a nikoliv podle své vlastní! Tak tomu bude v každý čas a v účincích se nakonec vždy viditelně uplatní.

Z tohoto důvodu odvažujte pečlivě ve svém nitru všechno to, co zamýšlíte promluvit a vykonat, aby zvrtné působení mohlo vám přinést jen požehnání.

Přemýšlejte raději desetkrát o něčem a hleďte každé pro a proti přesně odvážit, než abyste bez uvážení jen jednou něco vyslovili a učinili, nebo mnohé pozorovali jen povrchně.

Desateré rozvážení nevyžaduje tolik času. Zvyknete-li si na to, stačí vám k tomu jen několik vteřin, neboť váš cit odvažuje bleskurychle.

Přirozeně, že zpočátku to vyžaduje trochu námahy, ale nakonec se to přece vyvine v samozřejmost s vědomím

odpovědnosti!

K tomu cíli musí dojít **všichni** lidé, lhostejno, čím se na zemi zabývají a kam je současný život postavil.

Z toho pak vyplyne jen jedno jednotné, radostné působení, jaké vždy bylo tichou touhou **těch** lidí, kteří se snažili svým pozemským životem sloužiti jen Bohu.